

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. No 21.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval	Annonspris.	16 juni 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år " 18:— I Sverige: 1 månad Kr. 0:50 helt år " 6:— I Finland: 1 månad Fmk. 1:— helt år " 12:—		50 penni pr mm. I Sverige: 10 öre pr. mm. I Finland: 20 penni pr mm. Förannons, som införes 10 eller flera ggr, räknas 20% rabatt.	

Frivilliga slavar.

Jag finner ingen annan mera slående benämning för vår estlandsvenska jordbrukare än frivillig slav, ty att vara ägare till 30—40 dessatin odlingsbar jord, slita och släpa år in och år ut från soluppgång till solnedgång, ofta till och med dygnet runt, samt tvungen att försaka allt vad bildning, nöje och förströelse heter, är tröstlöst nog. Då därtill ofta kommer bristen på de nödvändigaste livsmedlen så en vid allt detta slit och släp måste gå och halvsvälta samt dåligt klädd, så var god och nämn detta elände med ett bättre namn.

Det fins ju enskilda undantag, men stora flertalet t. o. m. utav självägande bönder stå på samma nivå. Deras ställning varken försämrats eller förbättras och slaven finner sig, som synes, väl i sina omständigheter, ty han har frivilligt, utan att vidare reflektera ifråga, åtagit sig detta slaveri.

Det behöver verkligen ej vara så och det bör ovilkorligen bli annorlunda! Vilja vi som en jordbrukande befolkning bestå i kampen för tillvaron, så kunna vi på inga villkor fortsätta att treva i samma likgiltighetens dimma och okunnighetens mörker! Jordan, näringens moder själv gör oss till slavar, om vi ej förstå att rätt behandla den, om vi ej veta, hur det går till att framkalla hos jorden sådan mildhet så att den rikligen belönar odlarens möda!

Vilket under måtte väl kunna frigöra slavarna? Det fins bara en utväg till befrielse och den utvägen är mycket svår, nämligen att uppodla skogsängarna och betesmarkerna, rättare sagt, kultivera dessa på ett rätt sätt. Och så enkel är saken, att för varje dessatin grundligt uppodlad och kultiverad jord befrias minst en slav. Uträkna nu själv huru mycket jord det behövs uppodla innan vår svenska jordbrukande befolkning blir ett fritt oberoende och självständigt folk.

Sant: till odlingsarbeten fordras mera arbetskraft än vanligt och även gödsel, som nu ej står att få köpa ej ens i form av konstgödsel, men faktum är också att det i våra svenska byggder just råder ett hejdlöst slöseri med båda dessa saker, isynnerhet vad det senare beträffar. Så vitt jag vet får man nog förgäves hos våra estlandsvenskar leta efter en skicklig jordbrukare och sådant underverk som slättermaskin,

skördemaskin, hästrävs, såningsmaskin o. dyl. finner man icke. Här låter saken ändå förklara sig. Man har ingen eller allt för litet odlad jord och således ingen full användning för dessa maskiner, men att det ej fins en enda riktig komposthög i hela svenska samhället samt än värre att avträden fattas på de flesta ställen ävenså övriga gödselämnen, som aska m. m. slösas bort utan vidare, det är ett oförläpligt slöseri, som borde bestraffas. Arbetskraft borde emellertid även inbesparas genom att genom föreningar anskaffa maskiner och använda dessa på jordbitar där det är möjligt. Användes nu den besparade arbetstiden till uppodling av ny jord, så är början gjord och nästa år är det möjligt inbespara mera arbetskraft samt uppodla större bit. I samma mån som jorden uppodlas kan man utfodra flera och bättre djur och gödseln ökas även efter hand, vilket möjliggör en kraftigare gödsling och större avkastning av jorden. Har man en gång sålunda kommit på rätta början, går det lätt att fortsätta tills all jord är uppodlad.

Början bör genast göras, ty den saken är av största betydelse även för vår nationella tillvaro och svenskhetens bevarande. Vi ha redan blivit mycket efter grannarna, esterna, i vad jordbruk och lantushållning beträffar och fortsätta vi att dåsa bort tiden, så bli vi en vacker dag till åtlöje åt andra. När det i "Kustbon" var fråga om något slags politisk självständighet för svenskarna, småskrattade "Sotsialdemokraat" och menade att svenskarna voro för fåtaliga och saknade eget territorium. Sant är ju också att svensksamhällena ligga strödda, isolerade, från varandra längs kusten. Ävenså äro svenska jordgränserna långt ifrån tillfredsställande. Nu vore det rätta tiden att rätta gränserna och vidga jordområdet, men frågan blir den: vad göra vi med mera jord då vi ej ens bruka den vi redan äga. Ett stycke oodlad jord kräver ökade skatter och utskylder, men ger inga inkomster, samt anknyter därigenom nya slavar till sig. Här ligger också orsaken till att när godset Suttlep i våras stod till förfogande, var det ingen, som ville ha den jorden. Här borde dock strängt tillser att ej svenska området blir mera styckat än det redan är, och därför borde på inga villkor jorden få övergå i främmande händer. — Fritt folk och inga slavar, då går all jord åt. R. T—n.

Nästa nummer av Kustbon utgives till följd av tekniska orsaker först efter två veckor onsdagen d. 30 juni.

Världsspråkfrågan.

En utredning anordnad av Nordiska fredsförbundet.

Den hösten 1919 i Stockholm hållna Nordiska fredskongressen har anordnat en enquête för att få utrönt, vilket talspråk, levande eller dött, som har största utsikterna att bli accepterat som världsspråk.

För att så vitt möjligt få opartiska uttalanden har det ansetts nödvändigt att gå förbi de länder som representera de moderna världsspråken, franska, tyska och engelska, och i stället hänvända sig till dem, som stå utanför dessa språkgrupper.

Svar har ingått från 20 länder, nämligen Sverige, Norge, Danmark, Finland, Holland, Belgien, Spanien, Italien, Schweiz, Ungern, Tscheko-Slovakien, Polen, Grekland, Bulgarien, Rumänien, Turkiet, Indien, Österrike, Lettland och Filippinerna.

Bland dem som avgivit svar är det några, som icke uttalat sig för något visst språk som världsspråk, enär de anse kännedom av flere språk nödvändig för affärlivet och kulturen eller äro ovissa, i vilken riktning lösningen av världsspråksfrågan borde gå. Däremot hava 50 uttalat sig för nyttan och behovet av ett gemensamt världsspråk.

Av dessa hava 1 förordat esperanto som världsspråk, 2 latin, 1 latin eller spanska, 4 ido, 1 tyska och 8 franska. Dessutom hava 2 uttalat sig för både franska och engelska, 1 för spanska och engelska, 1 för engelska och esperanto samt flertalet d. v. s. 29 för engelska som världsspråk.

Denna enquête visar således, att opinionen bland språkmän samt andra intresserade personer synes gå i den riktningen, att ett konstgjort språk har minsta utsikten att av de skilda länderna bli accepterat som världsspråk.

Däremot har flertalet utan tvekan som allmänt världsspråk förordat engelskan, vilket språk talas av 200 millioner människor som sitt modersmål och är administrativt språk för 500 millioner, d. v. s. 1/3 av hela jordens befolkning.

(Enligt H:bladet).

Alexander Heyman †

Som ett slag från himmelen kom sorgebudskapet om läraren vid Roslep skola Alexander Heymans fränfalle genom olyckshändelse den 10 juni. Han fann sin död i ekan på stranden i Dyrhamn. Han hade nämligen hittat en liten mina, som flöt bland stenarna. Minan exploderade och av Heyman fanns icke en bit kvar. Som bekant var Heyman bl. a. en mycket skicklig sjöman. Han hade just fått sin nya båt färdig och fått den på vattnet samt var segelfärdig, men då kom — olyckan. Vi sörja djupt vår olyckskamrat, som alltid stått oss bi i råd och dåd, varit en god kamrat samt alltid hurtig och glad. I kamrat- och lärarekretsen gällde han alltid som en av de mera framstående. Han deltog även i verksamheten för vår svenska sak och var Kustbons medarbetare. Sin lärarebana började han i Sutlep, där han flera år med framgång verkade. Sedan 1915 har han varit anställd som lärare i Roslep. Samtidigt har han haft flera förtroendeuppdrag, både statliga och kommunala. Under sista tiden var det meningen att han skulle lämna lärarebanan och slå sig in på affärer. Nu är han borta. Han var icke fullt 31 år gammal. Med Heyman ha vi förlorat en av våra mera betydande krafter.

För över ett år sedan dog hans hustru. Där sitta nu två små fader- och moderlösa barn, en gosse och en flicka på 5 å 3 år!

Han sörjes djupt av släkt, kamrater, vänner och bekanta.

Frid över hans minne!

Svenska Estland.

Hemsk olyckshändelse i Rickholtz, Roslep.

Såsom på annat ställe i tidningen omtalas inträffade i Roslep en förskräcklig olyckshändelse den 10 dennes. Skollärare Alexander Heyman och hans bror Johan hade fått sitt nya segelfartyg på vattnet. De ämnade bege sig med båten till en annan ankarplats. Alexander H. rodde i en liten båt vid stranden, där en liten mina flöt på vattnet. Med detsamma exploderade minan — berättar ett vittne — och skollärare Alexander Heyman fanns icke mera till. — Alexander Heyman var född den 19 aug. 1889, alltså icke fullt 31 år ännu. Han efterlämnar två små fader- och moderlösa barn: Gunnar 5 år och Greta 3 år.

Svenska Folkförbundet.

Den 14 juni hade Sv. Folkförbundet utlyst årsmöte i Svenska klubblokalen. Då besökarens antal var för fåtaligt blev årsmötet inställt. Det blev i st. ett litet överläggningsmöte, som bland annat beslöt göra början med insamlandet av det vid sista kongressen i Hapsal fattade beslutet om frivillig beskattning av en dags lön för den svenska kulturfonden.

Reval.

I anledning därav, att inga Estlantsvenska barn denna sommar kunna komma över till Sverige, har Svenska Odlingens Vänners Styrelse vänt sig till lokalföreningarna på Ormsö, Nuckö, Rikull och Rågöarne med anhållan att åt några Revalssvenska barn må beredas kostnadsfri sommarvistelse i våra egna svenska byggher.

Om man inser det svåra läge som en hel del fattiga stadsbarn befinna sig i, som äro tvungna att även under sommaren dväljas och svälta inom stadens murar, så våga vi hoppas att, denna behjärtansvärda sak beaktas av de våra på landsbygden — och detta fortast möjligt innan sommaren är över.

Lokala meddelanden.

Konstituanten.

Estlands grundlag har av konstituanten mottagits i andra läsningen. Som vi redan tidigare meddelat, ha folkminoriteternas rättigheter icke tillräckligt blivit respekterade. § 22 har numera helt och hållet uteslutits, men som nämnda § var utan all betydelse för oss, så får den gärna strykas ur grundlagen, ty stifta föreningar, som kunna utarbeta förslag och inlämna sådana till statens myndigheter, kunna vi på grund av andra lagpunkter. Det har dock senare blivit en liten ljusning. Då kapitlet om "självstyrelse" behandlades föreslog vår folkrepresentant H. Pöhl att intaga följande nya punkt under § 77-a: "Inom Estlands gränser bosatta medlemmar av folkminoriteter kunna för uppnående av folkkulturella och kuratella intressen, såvitt det icke strider mot statens intressen, grunda motsvarande självstyrelseinstitutioner." Denna punkt blev med knapp majoritet antagen av konstituanten. Däremot blev ett annat förslag av herr Pöhl att överföra folksekretariatet från Bildningsministeriet direkt till och under den Republikanska Regeringen icke antaget. Ännu återstår dock tredje läsningen.

Bland andra beslut må omtalas, att benämningen på det blivande parlamentet har

Da sol går ned.

Original för Kustbon av Erik P—n.

Den gamle kusken, Anders Persson, stod tyst och försagd nere vid dörren och tummade förläget sin slitna skinnmössa. Han betraktade med en blandning av respekt och vördnad sin myndige husbonde, patron Karl Bengtsson till Stentorpa, som satt där borta yid skrivbordet i sin breda skinnstol och tummade med de knubbiga fingrarna den tjocka urkedjan av guld.

Den myndiga patronen visade ett vänligt, nedlåtande leende. "Ja, det måste bli så, Anders, det kan icke hjälpas."

Patronen talade i en vänlig, savelsefull ton. Han ansågs vara som en far för sina underhavande, ehuru kanske en smula hård och sträng sådan.

"Låt mig se, hur länge är det sedan han kom till oss, Anders! Ja, det blir nu trettio år i sommar. Det har varit en lång och strävsam arbetsdag under redligt och pliktstroget arbete och han har mer än väl gjort sig förtjänt av att äntligen få komma till vila och ro."

Anders mumlade något otydligt borta vid dörren, som patronen icke riktigt kunde uppfatta.

"Och ser han," fortsatte patronen, "jag behöver även unga och friska krafter i min tjänst. De båda unga, eldiga sprakfålar, som jag nyligen köpt, kräva en ung och kraftig hand, för att kunna styras och skötas. Det gör mig ont att säga, men han

börjar bli för gammal, Anders. Jag hörde nyligen av hennes nåd, (patronen tyckte om kalla patronessan för "hennes nåd") att Anders häromdagen nära på stjalpt henne, ekipaget och alltsammans i det breda vattenfyllda diket därnere i alléen. Sådant måste förebyggas. Mina närmastes liv och lemmar håller jag för dyrbara än att riskera dem på sådant vis."

Vad patronen ändå kunde överdriva! tyckte Anders. Det hela inskränkte sig till att, under sista åkturen med patronessan, de plötsligt mött guvernanten från slottet i alléen. Det var för hennes röda parasoll som unghästarna skyggat och kastat sig en smula åt sidan. Men Anders hade genast åter fått dem i sin hand. Skulle han, Anders, vara för gammal att sköta hästar! Han var ännu säker och kraftig på hand, och han ville se den häst, som han icke kunde styra! Han, som skött hästar sedan han var en vante hög.

Det var endast ett påhitt av patronen, som ville bli utav med honom. Han förstod hur det hängde ihop. Patronen ville ha en ung, ståtlig kusk till det vackra ekipaget och de unga, stiliga vagnshästarna, som han nyligen inköpt. Han, Anders, var för gammal och grå och tarvlig att längre pryda sin plats på kuskbocken. Det var patronens sinne för att lysa och synas "all världens fåfänglighet" som fått makt med honom.

"Men jag kunde väl åtminstone få behålla stugan därnere vid grinden till döddagar, i vilken jag bott i så många år?"

Det låg något ängsligt och bevekande i den skälvande stämman, som icke kunde undgå att göra intryck på den hårdaste.

Patronen dröjde en stund med svaret.

Han kunde icke hjälpa, att han tyckte en smula synd om den slitne, utarbetade gubbstackaren, därnere vid dörren, som var så fäst vid en gammal rökig, bristfällig stuga med endast två små rum och ett litet kök.

"Ja, det är nu tråkigt, Anders, då han så fäst sig vid stugan, att han skall behöva lämna den. Men det kan icke hjälpas.

Den nye kusken, som kommer i dagarna, måste även ha en bostad. Han har därtill familj, hustru och barn — men Anders är ju unkarl.

"Jag förstår icke," fortsatte patronen, "varför Anders har sådan motvilja och avsky för ålderdomshemmet, som det numera heter. Nu för tiden har man ju det ganska bra där. Jag skall tala med föreståndaren och styra om att Anders får ensamt rum och alla möjliga bekvämligheter. Jag skall heller icke glömma att titta in till honom ibland och höra efter om det är något han behöver eller önskar sig. När han nu lämnar min tjänst, kommer jag att skänka honom en liten summa till stöd och hjälp på gamla dagar."

"Ja, det måste väl bli så som patronen bestämmer," kom det lågt och otydligt där borta från dörren.

Patronen reste sig från stolen, och åter kom det välvilliga leendet över hans läppar.

"Det är rätt, Anders, att han tar sitt förnuft till fånga!

ändrats till "riigikoda" (statshuset, stats-hemmet).

Vidare har vid läsningen antagits en punkt, som garanterar, att alla Estlands medborgare ha strejkkfrihet. Härvid inträffade det märkvärdiga att agrarförbundet (maaliit) röstade tillsammans med soc. demokr. och revol. för denna frihet, folkpartiet och arbetarpartiet emot. Folkrepresentanten K. Päts (maaliit) försvarade strejkkfriheten och påstod, att den var lika nödvändig som yttrandefrihet. Talet rönt stort bifall från vänsterhall.

Frågan om Valk.

Lösningen av Valkfrågan tycks inte vara så enkel som det i början föreföll. Det ser ut som om letterna skulle komma att vinna, och engelska representanten tycks också vara hågad för att låta Lettland få staden. Men letterna vilja icke blott nöja sig med Valk, de vilja även göra anspråk på Runö. Få se, få se!

Sverige och Finland.

Skolstyrelsens svenska avdelning i Finland.

Kandidaterna till de svenska skolrådsbefattningarna.

Skolstyrelsen har verkställt omröstning rörande kandidater till skolrådsbefattningarna vid den svenska avdelningen av skolstyrelsen. På förslag till skolråd för folkskolorna uppställdes folkskolläraren August Jansson, folkskolinspektorn Rich. Malmberg, lektor A. Takolander och rektor E. G. Tenggren. Av dessa tillföll de flesta rösterna inspektor Malmberg och rektor Tegen-

Jag skall, som sagt, se till att han icke skall behöva lida någon nöd, därborta på ålderdomshemmet.

Och nu får jag tacka honom för alla dessa år... Anders har ju fått Patriotiska Sällskapets minnesmedalj för trogen och långvarig tjänst och för redligt och plikt-troget arbete. Men allt kan icke tillfullo betalas eller belönas med ett stycke präglat metall, "sade patronen i rörd ton. Var viss om att all plikt-trohet, all omsorg och all omtanke Anders alltid visat emot mig och min familj, ständigt skall bevaras i tacksam hägkomst i våra hjärtan."

Patronen talade så vackert, att Anders nästan blev rörd om hjärtat.

"...Så skola vi taga farväl av varandra..."

Patronen räckte ut sin feta, ringprydda hand och Anders lade sin magra, knotiga och valkiga i hans.

* * *

Det var en vacker, stilla vårafton i solnedgången, då Anders Persson för sista gången trädde ut från den lilla stugan, som han haft så kär och vilken han hade så svårt för att lämna, samt gjorde sig redo att anträda sin tunga vandring till ålderdomshemmet, vars gråa murar skymtade fram mellan det gröna lövvalvet därborta vid kyrkan. Det var en av de första vårdagarna i april.

Gräset hade redan börjat spira och gro i backar och hagar, solen sken och lyste så vackert från en klar och molnfri himmel och fåglarna kvittrade så muntert i de knop-

gren, vilka majoriteten sålunda beslöt föreslå till skolråd för folkskolorna vid den svenska avdelningen.

Till skolråd för de lärda skolorna vid sagda avdelning beslöt man enhälligt föreslå skolråden V. T. Rosenqvist och R. Saxén, av vilka majoriteten föreslog den förstnämnde till ordförande för den svenska avdelningen.

Ett märkligt fall.

Annandag pingst ägde ett uppträde rum på ett kafé i Stockholm, som slutade med att en ung, där anställd uppapperska Karin Uggeldal, vid Kungsbron kastade sig i vatt-net och omkom.

Sedan dess ha vid upprepade tillfällen dragningar företagits på platsen, men utan resultat. På en söndagsmiddag har emellertid flickans lik anträffats under synnerligen egendomliga omständigheter, berättar St.-T. och Aftonbladet.

I en familj i närheten av Kungsbron hade det inträffat, att två personer under de senaste nätterna drömt om den drunknade flickan, utan att någon av dem på något sätt kände till henne eller ens någon gång sett henne i livet. För några dagar sedan drömde sålunda en av herrarna i familjen om henne och natten till söndagen drömde tjänsteflickan om henne. Hon beskrev på morgonen den drunknade för hufvudern och berättade, att hon var klädd i en svart dräkt och hade svart, burrtigt hår. Och inte nog därmed: hon hade även i drömmen sett hur flickan låg i vattent och att hon höll ena armen utsträckt framför sig. Hon kunde emellertid inte precis ange den plats, där flickan skulle ligga.

Hufvudern fann det hela rätt underligt och gick ned till hamnen, där han samman-

pande trädens grenar. Allt tydde på att den härliga, efterlängtade våren redan gjort sitt intåg.

Men Anders Persson hade icke något sinne för naturens skönhet. Han gick med tunga, stapplande steg, huvudet böjt och blicken riktad mot jorden. Just som han trädde in genom de murkna, mossbelupna dörrarna till sockenstugan, kastade solen ett sista gyllene skimmer över det i vårens första spåda grönska skiftande landskapet, innan den sjönk ned bakom skogsranden. Anders Perssons arbetsdag var ändad -- och solen hade gått ned...

Fjärran vinkar drömmarnas land...

Originaldikt för Kustbon.

Den gamla tiden är nu förbi
med tomtar och troll och gastar.
Män'skoanden från fördom fri
mot ljusare tider hastar.

Sagans lockande vallarlåt...
hör gamla mormor berättar,
som tystar och stillar barnets gråt,
om tomtar och troll och jättar...

om pojken som rövade drakens skatt,
nu slumrar lillan omsider...
Sagan sjunker i glömskans natt
för ljusa, nyare tider.

Allting täres av tidens tand,
slakten ses, gå och komma.
Fjärran vinkar drömmarnas land,
där rosorna evigt blomma.

Erik P—n.

träffade med en man, som hade en stark metrev försedd med krok, och föreslag att man skulle försöka få tag i flickan med denna. Den främmande mannen försökte först några gånger, men utan resultat. Han lämnade därför ifrån sig reven till hufvudern, vilken, som han berättat för en medarbetare i Stockholms-Tidningen, på något sätt tyckte sig ha fått reda på var han skulle söka och kastade ut krokarna där. Redan första gången fick han något på kroken, vilket gjorde motstånd. Andra gången fick han bättre tag och drog efter något besvär upp ett föremål till vattenytan, som visade sig vara liket av den drunknade flickan.

Döm om hans överraskning, då den drunknade kom upp till vattenytan precis i den ställning, som tjänstflickan berättat, att hon hade sett i sin dröm, och därtill klädd alldeles på samma sätt. Det burrita svarta håret var sålunda det första, som kom upp till vattenytan och därpå kom den utsträckta handen. Efter något besvär lyckades man få upp liket och gjorde fast det, varefter det genom polisens försorg fördes till bårhuset.

Utlandet.

Lettland.

Ulmanis har nu sammansatt det nya kabinettet, som är följande: Ulmanis — premiärminister, Meijerowitzs — utrikesminister, Berg — inrikesminister, Purin — finansminister, Feldmann — krigsminister, dessutom höra till ministären Benus, Sommer, Kurshinski, Zelin, Kalin.

Finsk-ryska fredsunderhandlingarna.

Som bekant ha Finland och Ryssland börjat sina fredsunderhandlingar i Dorpat. Den finska fredsdelegationen inträffade på onsdagen med båten "Eläköön" tillsammans med 45 personer i Reval. Härifrån fortsattes resan med extra tåg till Dorpat. Första sammanträdet försiggick på lördagen den 12 juni.

Polen.

Enligt meddelanden förestår det regeringskris i Polen.

Torka i Syd-Ryssland.

I Svartamullandet råder det stor torka. Det ser mycket betänkligt ut med grödan, man sår sommarsäd i stället för vintersäd och blir det icke snart regn, hemsökes även den jordbrukande befolkningen av hungersnöd. I Moskau väcka dessa underrättelser mycken oro.

Tiden.

Har du tänkt på vad begreppet tid innebär? Varom icke, så uppmanar jag dig därtill. Tiden är en del av evigheten, och du har den i dina händer — ännu, men en gång skall döden komma och klippa av den för dig.

Huru mången i ålderns höst har ej önskat sig ett eller annat tiotal av år tillbaka för att bättra sig, för att sona begångna fel, men, ack, det är förgäves!

Tid kan varken köpas eller säljas.

Du, som är ung, tag vara på tiden!

Låt dig ej dragas med i de usla nöjenas virvel! Vem vet, var detta slutar? Kom ihåg: Tid är mera än pengar. Tid kan aldrig köpas. Tid är dyrbarast av allt.

Alb. Kjörling.
(Ur Säningsmannen.)

Torsdagen d. 10 juni omkom genom olyckshändelse vår avhållne kamrat och medlem av vårt förbund läraren

Alexander Heyman

från Roslep, Nuckö.

Med djupaste saknad Svenska Lärareförbundet i Estland.

Med sorg tillkännagives, att läraren

Alexander Heyman

från Rickholtz, Roslep, den 10 juni d. å. omkom genom olyckshändelse,

djupt sörjd förutom av anhöriga även av kamrater och vänner samt Kustbonsredaktion.

Den 28 maj d. å avled efter en långvarig, svår sjukdom

Maria Roman

född i Petersburg den 25 april 1889
dog dög i Reval den 28 maj 1920.

Djupt sörjd av moder och släktingar.

Första inhemska försäkrings-aktiebolaget

"EESTI LLOID"

Huvudkontor: Reval, Langstrasse, 28. Telefon 624. Telegr. adr. „Eestlloid“.

Fullt inbetalt aktiekapital: Emk. **TVÅ MILLIONER.**

Övertager försäkringar av: Personligt lösöre, varor, material, inventarier, sten- och träbyggnader, fabriker och däri befintlig egendom, fastigheter på landet,

:: flyttbar lantegendom o. s. v. ::

emot skador genom eld, blixtslag och gas- eller ångexplosioner, såväl som sjö-, frakt-, och lantransportförsäkringar.

Försäkra Eder egendom medan tid är, det är för sent, när olyckan redan har inträffat.

Billiga premier. Liberala försäkringsvillkor. Prompt skadereglering.

Agenter antagas i alla städer.

Frimärken.

Köper estländska och andra randstatsmärken. Uppgiv antal, sort och pris. Som betalning kunna även böcker erhållas varvid i allmänhet för estländska frimärken med ett nominellt värde av Emk 10:— sändas önskade böcker för Fmk. 1:—

Säljer finländska, svenska och andra. Begär urval! 100 st. frimärken från olika länder Emk 5:—

Byter: Sänd 100 estländska, så sänder jag 150 från olika länder.

Gösta L. Åkerblom,
Skolhusgatan n:o 57, Vasa, Finland.
Representant för Kustbon.

GÖSTA L. ÅKERBLOM,
Skolhusgat. 57, Vasa, Finland,
köper, säljer och byter frimärken. Se no 20.

Midsommaraftonen

planeras

en utfärd till Nargö

av Revalsungdomar.

Närmare angående villkoren och tiden m. m. å Kustbons redaktion, där deltagare kunna anteckna sig onsdagar och torsdagar.

Prenumeration a Kustbon

verkställes på Ormsö lämpligast hos läraren Joel Nyman, Hullo. Vilkens prenumerationstid utlöper med maj, bör förnya den med det snaraste, annars blir han utan tidning.
JOEL NYMAN.

C. M. BERG

Rekommenders:

Skrivmaterial, vykort, "eldtändare", "eldstenar", prima svensk toilettvål, elektriska ficklampor, olika lektyr för sällskapsspel, smycksaker och theglas.

I större urval leksaker för barn.

I parti och minut.

Billiga priser!

Stora Dorpatsgatan N:o 8.